

טוטו

השבוע
מינימום הפרס הראשון
1,000.000 ₪

מינימום כלל הפרסים
2.500.000 ₪

יום ה' - המועד האחרון למסירת הטפסים

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בספורט

אלוהים העניש

(המשך מעמוד 31)

לתת לה נתח בשר, היא מושיטה את ראי שה קדימה. היא יודעת את מחשבותי לפני שאני יודע אותן בעצמי.

אחרי הצהריים אני מתבודד, לכתוב טור סה ראשונה של מצע לבחירות. לא מצע, בעצם. אני שונא מצעים. אני רוצה לשרטט בטעמים קצרים כמה הצעות לי שינוי פני המדינה בכל השטחים. לא מה, אלא איך. איך להבטיח את חיסול ה"שחיתות", איך למנוע דיכוי אזרחים בידי הביורוקרטיה, איך להפריד בין הדת והמדינה, איך לעלות על דרך מעשית להשגת השלום, איך לעזור ליהודים ברחבי העולם. בלי איזמים, בלי מליצות. הצעות מעשיות, שאוכל להיאבק עליהן בכנסת. כדי להתרכז, שם מוסיקה. מתלבט בין המוטטים של באך והקונצרטו לכינור של בטהובן.

באמצע עושה הפסקה של חצי שעה, רואה את ארצי באנקר, בעשר וחצי אני דוהר לאולפן הרדיו בקרייה. הבטחתי להופיע בשידור חי על "השפעת העיתונות על חיינו", לצידו של דני בלון. דני, יו"ר איגוד העיתונאים ובנה של דורה בלון ז"ל, קורבן אנטבה, הוא אחד העיתונאים השפויים ביותר במדינה. במשך שמונה שנות כהונתי בכנסת למדתי להעריך את הסיקור העיתונאי ה"אובייקטיבי" שלו - דבר שהוא נדיר למדי בכנסת.

המאוינים מטלפנים לאולפן, ואנחנו מגיבים. רוב השאלות מוקדשות, כמו כן, לפרשת עופר. רובן מצדיקות את העיתון. נותן תמנהי על ריבוי הבעות-האזהרה ל"העולם הזה". איננו מופתים מבחינה זו. אחד המאוינים אומר: "זו הפעם הראשונה בהיסטוריה שאני מסכים לכל מילה של אורי אבנרי."

אחת המאוינות מזכירה את הסרט כל אנשי הנשיא ואומרת שאינה מתנגדת לקירות עיתונאיות, בתנאי שישעשו עליידי אנשים כליכר הגונים ונחמדים כמו בסרט. אני עונה לה שאין ביכולתנו לשכור שחקנים הוליוודיים, כמו רדפורד, כדי לחקור את פרשות השחיתות. מסופקני אם יגאל לביב היה זוכה בפרס האוסקאר. לעומת זאת היה זוכה, מן הסתם, בפרס פוליצר - אילו היינו חיים בארצות-הברית.

השידור מתנהל על מיינוחה. קרוב לשעה אחת אחר-הצות מבקש מאזין לי הציג לי שאלה. הוא מדבר בקול תרבותי שקט. לפתע הוא מתפרץ במבול של ניבולי-פה וקללות.

לרגע קופא האולפן כולו. נעתקו המילים מפי המנחה. הבחורות באולפן נדהמות מדי מכדי לנתק מייד את קריהטלפון של המאזין. נדמה לי שאני האדם היחיד בסביבה שאינו נדהם. אני רגיל להשמעות אישיות. מתחסנים במשך הזמן.

יום שני

החתולה שלנו, שנומפה, גוססת. מזה כמה ימים לקחה אותה רחל לרופא מדי יום, כדי לקבל זריקה. ד"ר קלמנט הוקן והטוב מניד בראשו. אין מה לעשות. ה"חתולה היא בת 11, וכליותיה חדלו מל-תפקד.

שנומפה מסתכלת בנו בעיניים סובלות. מעולם לא הציעה אלא טובילב ואבהה. אי-הצדק שבעולם. צריכים להחליט. שני החתולים האחרים שלנו, רשתי ויוחאי, מציעים את עצמם. הם מרגישים שקורה משהו.

אין טעם להניח לה להמשיך ולסבול. רחל לוקחת אותה לרופא. כשהיא חוזרת, אני יושב בבית בישיבה בעיניי בחירות. אני מביט בידיה. הן ירקות. איני אומר דבר. משהו יצא מחיינו.

זהו היום החם ביותר במערכת. קובעים את שערי העיתון, עוברים על חלק מן החומר.

יום שלישי

עוסק כל היום בבחירות. באמצע באה שיחה מצרפת. פילאי הטניקה, נשמע כמו מהחדר השני. ידיד, עורך עיתון פאריסאי, רוצה לדעת מה עומד מאחורי הסערה של אבירדאור.

כל אחרי-הצהריים - התייעצויות. בערב - הרצאה.

סוף ורטהיימר רוצה שאבוא לנהריה, לי הכין כתבה על העיר החדשה שהוא מתכוון להקים. זה מצלצל מעניין. כבר הרבה זמן לא שילתי בגליל. אבל מתי, לכל ה"רוחות?"

לא קל להיות גם כתב, גם עורכי-עיתון. גם ראש של תנועה פוליטית, גם חבר בגוף המנהל מביצע דיפלומטי בינלאומי, וגם לחשוב קצת. אבל לא הייתי מוותר על שום חלק מזה.

גשר חי על הירדן

(המשך מעמוד 30)

אחד: בלי גבולות, בלי פוליטיקה, בלי מדינות. איתור העולם מבחינה פוליטית. רק אנשים, שחיה, בלי מילחמות. המכתבים ותגובות החיוב שהגיעו אל דיוויזיית הניעו אותו לגשת לשלב הבא של תוכניתו המהפכנית. הוא הודיע על הקמתה של רשות בינלאומית לאזרחי העולם. עשר רות אלפי אנשים מכל רחבי העולם, בעיר קר מאירופה, שבימים ההם ליקקה את פצ"עיה אחר המילחמה, הודיעו לו על הצטרפותם לרשות. תרומות ברבבות פרנקים, דולרים ולירות שטרלינג, זרמו אליו. "כל מי שרצה להצטרף לרשות צריך היה רק לחתום על ההצהרה שהיא אורח העולם ויעשה הכל למען אורחי העולם ולמען שלום העולם." אומר דיוויזי.

אחרי מסעות רבים, שיתוח עם אישי ציבור בעולם כולו וכן הסכמתם של ערים רבות בעולם כמו קיוטו ביפאן, דנדס (באונטריו) בקנדה, מיניסוטה בארצות-הברית ועוד רבות אחרות להיפחך לערי העור לם - החל המושג אחרת אורח העולם להיות מוכר ברחבי העולם.

"להיות אורח העולם, כמו להיות עיר עולם ומדינת עולם." מסביר דיוויזי. "פי" רשו להיות עצמאיים מבחינה אישית ומר ניציפאלית, אולם לא להיות קשורים לשום גורם פוליטי, אם לא תהיה פוליטיקה, לא יהיו מדינות ולא תהיינה מילחמות. כי בעצם מי מחליט על מילחמות ועל גבולות אם לא הפוליטיקאים והמדינאים?"

בעשרים השנים האחרונות הצליח די-וויזי להפוך עשרות אלפי אנשים לאזרחי העולם. עשרים אלף אנשים מסתובבים כיום כשכניסיהם דרכונים של אזרחי-העולם ותעודות זהויה של אזרחי-העולם. שבהן לא מצויין הלאום והדת לא מוזכרת. אלפי עיתונאים מחזיקים בתעודות עיתונאי-העור לם, אותה מוציא דיוויזי על-פי סעיף 19 בהכרזת זכויות האדם. "כל אדם זכאי לחיי רות הדיעה והביטוי".

דגל העולם

באל-אקצה

ישראל הגיע דיוויזי בגלל סיבות אחדות. במקום הזה נמצא חומר הנפץ של העולם, הוא טוען. "מלבד זאת, יש ראל היא המרכז הרוחני של העולם. לכאן מכוונות עיני מאמיני שלוש הדתות הגדולות. לירושלים עולים כולם. רציתי להניח את הדגל שלי במרכז העולם, שכולם יראו. מכאן תצא האוניברסליות לכל מקום. כאן צריך להתחיל השלום."

נאמן לדעתו זאת פסע דיוויזי בשבוע שעבר עם דגל אירגונו בצבע צהוב, כי שבמרכזו ציור כדור הארץ ואדם בירוק חובק אותו בידיו, לכיוון מסגד אל-אקצה במזרח ירושלים.

בחדר המסגד, על אחד העצים, הניח תור מה שיק (38) ארוך השיער, אזרחי-העולם הראשון בישראל, את דגל אזרחי-העולם. אולם גם כאן לא שבע דיוויזי נחת. לא חלפו דקות אחדות ולמקום הגיעו ניידות מיטטרה אשר הסירו את הדגל ולויו את דיוויזי ושיק עד שעזבו את תחום המסגד. מדבר אחד לפחות רווה דיוויזי נחת בי בקיורו הקצר בארץ. ימים ארוכים בילה בנסיעות ברחבי הגדה המערבית ובשיחות ארוכות עם ראשי ערים שאותם גישה לשכ"נע בצידוק רעיונותיו ובהסכמתם להפוך את עריהם לעריי-העולם. קארין חנה חלף, ראש עיריית רמאללה, ומוחמד חסן מלהין, ראש עיריית לחלול, הביעו את הסכמתם להיות אזרחי-העולם ולהפוך את עריהם לעריי-העולם. במסגרת מדינת פלסטין, אשר תהיה מדינת-העולם.

"ברמאללה, סיסר דיוויזי, "פגשנו איש זקן כבן 70. קונסטנטין קופה, שהתלהב מן הרעיון, והחליט להעמיד לכבוד אירגון אזרחי-העולם שטח של דונם אחד מאד-מותיו. מייד הכרזנו על המקום כעל שטח בינלאומי וסימננו בשטח השומם את דג"לנו מאבנים שאספנו בסביבה. במקום הזה אולי יקים תומה שיק, שהוא ראש הסניף הישראלי של אזרחי העולם, את משרדיו." בחודשים הקרובים עומד דיוויזי לארגן בחירות בינלאומיות, שבמסגרתן יבחרו אזרחי-העולם את מועצת-העולם.

"ממשלת-העולם כבר קיימת. כי בעצם כל אזרחי-העולם הוא חבר בממשלת-העור לם. והעולם, תאמינו לי מתקרב לשלום. רק הפוליטיקה הורסת הכל. זה כמו שיש כבר מרק וחסר רק המלח. אם אצליח לשכ"נע את כולם לשים קצת מלח במרק שלהם יהיה נפלא. האמינו לי, יהיה נפלא."

מאיר דורון

תנועת "העולם הזה"

כנס

פעילים

ארצי

יתקיים כיום הרביעי, הי"ז בפברואר 1977, בשעה 20.00, בבית סוקולוב בתל-אביב. לכנס מוזמנים כל הפעילים שהתפקדו במיפקד, וכן פעילי התנועה במערכות-הבחירות הקודמות. כל האזהרים המוכנים לעזור, ושלא מילאו עדיין את טפסי המיפקד שצורפו ל"העולם הזה" או שפורסמו בעיתונות היומית, מתבקשים לעשות זאת באופן רחוף. גם חברי התנועה ואזהדיה, שהשתתפו במערכות הקודמות, מתבקשים לעשות זאת, כדי האפשר עבודה יעילה של המטה. מי שרוצה להיות פעיל, ואין לפניו טופסי-מיפקד, מתבקש לשלוח ביוזמתו גזויה למטה הבחירות, ת.ד. 136, תל-אביב. אנא, אל תרחה זאת! הזמן קצר, האמצעים מועטים ועזרתך דרושה!

רעה צור * אולי גלם BEAUTY NAIL

יצירת ציפורניים בשיטה מהפכנית באמצעות חומר בלעדי שאינו מזיק לציפורניים ושומר עליהן

רחוב שרת 38 ת"א, פל. 456762
 פתוח בין השעות 18.00-09.00